

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 16.—, četrletno Din 9.—, ino-
zemstvo Din 64.—.
Poštno-čkovni rač. 10.603.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo in upravništvo: Maribor, Koroška 5.
Telefon 2113.

Cene inseratom: cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—,
četr strani Din 500.—, 1/2 strani
Din 250.—, 1/10 strani Din 125.—,
Mali oglasi vsaka beseda Din 1.—.

7. IX. 1934

»Jaz sem živí kruh, ki sem prišel iz nebes.
Če kdo je od tega kruha, bo živel vekomaj.
Kruh pa, ki ga bom jaz dal, je moje meso za
življenje sveta (Sv. Jan. 6, 51).

8. IX. 1934

»To je moje telo, ki se za vas daje; to te-
lajte v moj spomin« (Sv. Luka 22, 19.)
»Ta kelih je nova zaveza v moji krvi; to
delajte, kolikorkrat boste pili, v moj spomin«
(I. Kor. 11, 25).

Evharističnemu Kralju!

Vera v božjo prisotnost med ljudmi je ozadje vseh religij. Poganstvo ni bilo nič drugega nego mogočen klic človeštva po Bogu, ki ga je zgubilo, ki se mu je skrtil za zatorom stvarstva. Zato je človek gradil svetišča, da bi Bog v njih prebival, postavil oltarje in podobe, da bi imel Boga v svoji bližini. Zato so narodna svetišča bila vsakemu narodu podlaga in osredje narodne moči in veličine. V popolnejši meri je starozavezni tempelj v Jeruzalemu bil središče judovskega ljudstva, ker tukaj je bival pravi Bog v Najsvetejšem, javljajoč se pod simbolom oblaka, ki je počival nad skrišjo zaveze. Tukaj je bilo srce ljudstva, ki je tukaj iskalo in našlo svojega Boga. V najpopolnejši religiji, v krščanstvu, mora Bog biti prisoten na najpopolnejši način: resnično in bistveno. To svojo prisotnost je Bog človeštvu naklonil z včlovečenjem svojega Sina. Včlovečenje je največja dobrot, ki jo je Bog skazal človeštvu. Bog svojih dobrot ne umakne. Preden se je Zveličar vrnil k nebeškemu Očetu, je rekel užaloščenim učencem: »Ne bom vas zapustil sirot. Prišel bom k vam« (Jan. 14, 18). V to svrhu je njegova modrost našla pot, ki jo je izbrala njegova ljubezen, pot še večjega ponižanja, kot je bilo včlovečenje. Prisoten je resnično in bistveno kot Bog in človek pod najpreprostejšo, najnaravnejšo in najnavadnejšo podobo na zemlji, pod znakom hrane in življenja, pod podobama kruha in vina, prisoten je v Evharistiji.

Zakrament sv. Rešnjega Telesa je dovršenje in polnost dela odrešenja, dela ljubezni božje. S svojim rojstvom nam je Sin božji postal tovariš, zgled in luč na poti zemeljskega življenja; s svojo smrtjo je postal zadostilna daritev za naše grehe; v Evharistiji pa je pričujoč kot naša tolažba, naša hrana, naša radost, naša sreča. Po novozakonskem duhovstvu, ki ga je ustanovil pri zadnji večerji, se je Gospod popolnoma dal cerkvi s polnostjo milosti ter je vse duhovno bogastvo, ki teče človeštvu iz njegove smrti, izlil cerkvi v naročje. Njegovo življenje in trpljenje, njegova smrt in njegovo vstajenje, njegovo ponižanje in njegovo zmagošlavje — vse to se prikazuje na naših oltarjih ne kot spomin in v podobi, marveč resnično, stvarno, bistveno. Tako zahteva človek, ki noče več biti daleč proč od Boga, kateri je med nami prebival. Tako zahteva človeško srce, človek trpi ter se bori. Zato ga vleče k Zveličarju, ki se mu pojavlja ne v sijaju veličja, marveč v obliki ponižanja, ki se zanj pri sv. maši nekrvavo daruje, kakor se je krvavo

daroval na križu. Človeško srce, obremenjeno z grehom in krivdo, se zateka k evharističnemu Bogu, ki je med nami ne kot pravični sodnik in kaznovalec, marveč kot Jagnje božje, ki odjeme grehe sveta. Človeško srce, stiskano in strto od trpljenja in bolesti, hiti po pomoč k njemu, ki vabi: »Pridite k meni vsi, ki se trudite in ste obteženi, in jaz vas bom poživil« (Mat. 11, 28), in ki daje zagotovilo: »Zaupajte, jaz sem svet premagal« (Jan. 16, 33). **Evharistični Kristus je Kralj naših src.** Pri sv. obhajilu prenese ta kralj svoj prestol iz tabernaklja v naše srce.

Kralj je naših src ne samo v posameznosti, marveč tudi v celokupnosti. Kristus je Zveličar ne samo posameznikov, temveč tudi narodov, ki tvorijo njegovo duhovno telo, njegovo cerkev. Po posameznikih se duh in milost našega Zveličarja izliva v dušo naroda. Tako postane evharistični oltar svetišče vsega naroda, studenec žive vode, vrelo narodove moči in kreposti. Na oltarju, kjer prebiva »prvorojeni izmed bratov« na križu in obenem na prestolu, se narodu prikazuje njegov zgled, njegova prihodnost in vsa njegova zgodovina. Betlehem je tukaj in Golgota: ponižen in ubog, kakor je bil položen v betlehemske jaslice in kakor je visel na križu, prebiva Odrešenik v Zakramentu. Tukaj spoznava naš narod skrivnost svojega lastnega ponižanja, zapostavljanja in trpljenja, ki je z njim napolnjena njegova zgodovina. Semkaj je polagal ter polaga naš narod svoje trpljenje in Zveličar, »mož bolečin«, ga sprejema ter ga narodu vrača z bogatim blagoslovom in z zmanjšano pezo. Vsakdanja daritev Gospodova pri sv. maši je vzgojila narod k duhu daritve in žrtve in Gospodova roka je nevidno blagoslavljal ter blagoslavljal narod po rokah duhovnikov, sinov našega naroda. Ob močni Gospodovi roki se je oko naroda od križa obračalo k »slavljenemu in češčenemu« grobu, iz katerega je Zveličar zmagošlavno vstal: v slavi in lepoti Gospodovega telesa, nekdanj od borb utrujenega in od bolečin strtega, je naš narod vedno gledal upapolno podobo svojega lastnega vstajenja. **Kristus je večni Kralj našega naroda.**

Hvaljen in češčen bodi najsvetejši Zakrament zdaj in vekomaj!

Pozdravljen narod, ki skazuje te dni po svojih zastopnikih Kristusu — evharističnemu Kralju čast, vdanost in ljubezen!